

DIUMENGE XXVII DURANT L'ANY (A)
Homilia del P. Josep-Enric Parellada, monjo de Montserrat
8 d'octubre de 2017
Is 5, 1-7 / Ps 79 / Fl 4, 6-9 / Mt 21, 33-43

Benvolguts germans i germanes,

Els textos que ens proposa la Litúrgia de la Paraula d'aquest diumenge tenen un to dramàtic i ens situen de ple en el misteri de Jesús i alhora ens acaren amb la resposta que també nosaltres donem a la seva crida.

El poema d'Isaïes, que hem escoltat a la primera lectura, presenta de manera poètica i alhora dolguda el desengany de Déu davant la infidelitat del poble d'Israel, que és comparat amb una vinya. Amb una barreja de tristesa i d'indignació el Senyor exclama: "Què podia fer per ella que no hagi fet?".

El salm responsorial que hem cantat és la reacció del poble exiliat que s'adona de la seva infidelitat i vol tocar el cor del Déu que s'havia compromès amb ells.

L'evangeli manté el mateix to adolorit de Déu, que no se sap avenir que el seu poble no li vulgui correspondre. La paràbola dels vinyaters homicides és una escenificació simbòlica del conjunt de la història de la salvació que té com a cim Jesús, la mort del qual ha estat el moment decisiu d'aquesta història i sobre la qual Déu ha construït l'edifici del nou poble.

La història de la salvació per no és mai unilateral, sinó que és la història compartida entre Déu i l'home i que demana una resposta per part nostra. Es tracta d'una història que sempre apunta al cor. Per això si aprofundim una mica més en les lectures d'avui ens adonem que aquestes miren cap al cor de Déu: Déu estima, Déu es dol, Déu s'entristeix, Déu vol remuntar les situacions d'allunyament.

I sobretot, Déu espera; no es cansa mai d'esperar. Pels homes i dones de tots els temps, és molt important saber que algú espera en nosaltres. Més encara, Déu no espera creuat de braços sinó que fa tot el que pot perquè la seva esperança (conseqüència del seu amor) doni el fruit que ell anhela: la nostra resposta d'amor.

La punta final de les lectures d'avui és molt clara: tota l'obra de Déu, tota la història, condueixen cap a Jesús. Esdevingut per la resurrecció pedra angular del nou poble de Déu, el Crist Jesús continua convidant-nos a la conversió.

Comentant aquests mateixos textos, el P. Cebrià Pifarré, va escriure ja fa uns anys: "Si ens deixàvem captivar per la bellesa de Déu que brilla en el seu rostre, tinguem-ho per cert, no ens mancarà coratge i confiança per obrir el nostre cor als dons del Regne i de la seva pau. En són sagrament, d'aquest Regne i d'aquesta pau, el pa i el vi que ara posarem damunt la taula de la comunió".